

- ítélte meg, hogy a Ferriere Nordnak juttatott támogatás nem egy már 1992-ben elfogadott rendszert alkalmazó intézkedés volt;
- értelmezte a fent hivatkozott 2001. évi iránymutatás 82. pontját oly módon, hogy az iránymutatást jogellenes visszaható hatállyal ruházta fel, ahelyett, hogy kizárta volna alkalmazását;
- zárta ki, hogy az a beruházás, amelyhez a Ferriere Nord támogatást kapott, környezetvédelmi célra irányult;
- nem alkalmazta azt a bizonyítási terhet, amely a Bizottságot, és nem a vállalkozást kötelezi arra, hogy a beruházás teljes költségéből elkülönítse a környezetvédelemmel kapcsolatos részt.

(¹) HL L 310., 2001.11.28., 22. o.

(²) HL C 72., 1994.3.10., 3. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (negyedik tanács) a T-166/98. sz. Cantina sociale di Dolianova és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. november 23-án hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2005. február 9-én (faxon 2005. február 7-én) benyújtott fellebbezés

(C-51/05 P. sz. ügy)

(2005/C 82/35)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli C. Cattabriga és L. Visaggio meghatalmazotti minőségben, 2005. február 9-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) T-166/98. sz. ügyben 2004. november 23-án hozott ítélete ellen, részleges hatályon kívül helyezését kérve.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-166/98. sz. Cantina sociale di Dolianova és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. november 23-án hozott ítéletét abban a részében, amelyben helyt ad a Bizottsággal szemben benyújtott kártérítés iránti keresetnek, és ennek következtében
- 2) hozzon végleges, az említett keresetet mint elfogadhatatlant elutasító határozatot a jogvita tárgyában;

- 3) a Cantina sociale di Dolianovát és az elsőfokú eljárás többi felperesét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság jelen fellebbezést az Elsőfokú Bíróság ítéletének 129-150., a Bíróság alapokmányában foglalt ötéves elévülési határidő kezdőnapját meghatározó pontjaira korlátozza. A Bizottság álláspontja szerint a Bíróságnak a megtámadott ítéletben e vonatkozásban elvégzett értékelése, - amely a fent említett határidő kezdőnapját arra a napra teszi, amikor a felperes szervezetek tudomást szerezhettek arról, hogy nem fognak közösségi támogatásban részesülni a DAI által az AIMA részére egykor nyújtott biztosíték felhasználásával - nyilvánvaló jogi tévedés eredménye.

A felperes szervezetek által benyújtott kereset elévülési határideje kezdőnapjának meghatározásához az Elsőfokú Bíróság egyáltalában nem vette tekintetbe, hogy 1983-tól kezdődően a 2499/82 rendelet (¹) objektíve kárt okozott ezen szervezeteknek, ehelyett figyelmét csupán arra fordította, hogy ezen szervezetek hogyan észlelték ezeket a káros következményeket. Az Elsőfokú Bíróság számára nem volt elégséges az a körülmény, hogy a felperesek tudják, hogy a 2499/82 rendelet alkalmazásából eredő kárt szenvedtek el, de ugyancsak szükségesnek ítélte egy teljességgel szubjektív tényezőt, nevezetesen azt, hogy a felperesek tudatában vannak, hogy követeléseiket csakis a Bizottság ellen benyújtott kártérítési kereset útján elégíthetik ki.

Egy ilyen megközelítés ellentétes az állandó közösségi ítélkezési gyakorlattal, valamint a jogbiztonság elvével.

(¹) HL L 267., 1982.9.16., 16. o. (a rendelet már nincs hatályban)

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset

(C-53/05. sz. ügy)

(2005/C 82/36)

(Az eljárás nyelve: portugál)

Az Európai Közösségek Bizottsága, kézbesítési cím: Luxembourg, képviseli: P. Andrade és W. Wils, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Portugál Köztársaság ellen.